

MUREK (1) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg A murek (1). ◇ [I murki(e)m.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

*Dem. od „mur” ‘ogrodzenie lub mur obronny’; murulus Cn: [W tyłku p. Wociecha Hanusika przy jego nowo zbudowany kamienice jest słup za murkiem jego *OpisyPozn 1593 nr 20.*]*

*Wyrażenie: »leda murek«: Iáko tá dziwna báfztá [Kamieniec] Krześcijáńtwa wśzego/ Mogłaby być ták mocna bez kofztu wielkiego. [...] By iedno ledá murek ná gorze ípráwiono/ A ná dole poboczne ítrzelby poczyniono. Aby íe wždy kęs było zá czym broniąc zákryć *RejZwierc 248.**

IM